

Weissensee 2000

Na maanden van training is het dan weer zover, met 9 man sterk vertrekken we op zondagavond 30 januari om 20.00 uur richting Oostenrijk.

5 Deelnemers en 4 verzorgsters te weten Bernard, Frank, Frank, Henny en Jan als schaatsers en Leonie, Jose, Karin en Lucie voor de lichamelijke en geestelijk bijstand, maar vooral voor het plezier.

Na een prima reis van 12 uur staan we op maandag morgen om 8.00 uur voor ons pension.

De kamers kunnen we pas om 12.00 uur betrekken, maar de bazin biedt ons direct een ontbijt aan zodat we even kunnen bijkomen van wat we buiten hebben gezien.

Want het was buiten om te huilen. Op zondag had het bijna de hele dag geregend en we hadden dus nog niemand op het ijs gezien.

Later hoorden we dat bij de toertocht van zondag van de 1700 deelnemers er maar 100 over de finish waren gekomen, de rest is direct na de middag van het ijs gehaald want plaatselijk stond er 10 cm water op het ijs. Maandagmiddag werd er toch een onderdeel van de Ronde van Oostenrijk verreden door de wedstrijddrijders op het kleine meer. Op ijs zo zacht als boter. Al kijkend naar Piet Kleine, Henk Angenent, Erik Hulzebosch en vele anderen werd er druk overlegt om dinsdag morgen vroeg op te staan om te proberen een uurtje te trainen, want die nacht zou het een graad of 5 vriezen.

Dinsdag 1 februari direct na het ontbijt omkleden en naar het kleine meer, jawel, er wordt geschaatst.

Een dringend verzoek van de organisatie om vooral het grote meer niet op te gaan omdat ze deze wilden prepareren voor de snelle toertocht van woensdag.

's Middags is er om 16.00 uur een rijders bijeenkomst, dus gaan we maar eens luisteren wat voorzitter Aart Koopmans heeft te vertellen.

Aan de snelle toertocht zouden voor ons 4 bekenden meedoen en we hadden beloofd onze snelle leermeesters te verzorgen als de tocht zou doorgaan.. René Lubbers uit Dinxperlo, Frank Huls uit Ulft en Henry (meester) Wezenberg en Ben Erinkveld uit Gendringen. Van hen hebben we veel van het schaatsen geleerd en hun van ons hoe je er ook nog een lekker biertje bij kunt drinken.

Na de trieste mededeling dat rond het middag uur een man van 52 jaar uit Brabant op het ijs een hartstilstand heeft gehad en niet meer onder ons is, geeft Aart Koopmans ons de bevestiging dat de snelle toer doorgaat, en wel op het grote meer met rondes van 20 km. Er wordt om 07.00 uur gestart en niet om 09.00 uur.

Woensdag 2 februari om 06.00 uur opstaan en de 5 mannen vertrekken om 06.30 uur naar Techendorf om onze "leermeesters" aan te moedigen en te verzorgen.

In de bus komen we er achter dat Henny zijn eerdere uitspraak in de Ulftse krant van "sex voor de wedstrijd moet kunnen" nog niet heeft waargemaakt.

De snelle toer verloopt prima. Zowel de schaatsers als de toeschouwers beleven een geweldige dag. Onze "leermeesters" schaatsen alle vier dan ook een PR. Rene 6.21 uur, Henry en Frank 6.53 uur en Ben 7.11 uur.

Nadat de meeste snelle toerrijders binnen zijn en het ijs weer zacht wordt, zijn we nog snel een rondje (20 km) gaan schaatsen.

's Avonds onder het diner besluiten we de snelle jongens op te zoeken in hun hotel. Eerst maar even bellen want ze zouden eens vroeg naar bed willen. Een zeer gezellige avond volgt, en er wordt direct een training voor de volgende morgen afgesproken.

Donderdag 3 februari om 09.30 uur ontmoetten we elkaar bij de brug in Techendorf en er volgt een training van anderhalf uur. Onder de training horen we wederom van Henny dat het met de sex nog niet wil vlotten. Aan het einde van de training wordt het ijs weer zacht, en

besluiten we om gezamenlijk koffie te gaan drinken buiten op het terras in een heerlijk zonnetje.

Inmiddels was er telefonisch contact geweest met Hans en Lucie Aalders. Hans, die elke keer wanneer er op de fiets getraind wordt met ons mee gaat, wilde die schaats happening waar hij zoveel over gehoord had, wel eens van dichtbij mee maken.

Om 16.00 uur is er rijders bijeenkomst voor de tocht van vrijdag. Ook nu is de stemming bedrukt en de voorzitter heeft moeite met het vertellen van het gebeurde van gisteren.

Hoofdscheidsrechter Wim Jeremias is met zijn auto en medepassagier door het ijs gezakt, de medepassagier weet met behulp van een schaatser zich in veiligheid te brengen, maar voor Wim komt de hulp te laat. We verliezen in hem een groot liefhebber van de schaats- en wielersport.

Terugkomend op de orde van de dag deelt de voorzitter mede dat de tocht van vrijdag gewoon om 07.00 uur van start gaat en we hopen dat het 's nachts 6 a 7 graden zal gaan vriezen. Om 17.00 moet men aan de laatste ronde zijn begonnen anders wordt men van het ijs gehaald. Je ziet ze allemaal denken, om 17.00 uur de laatste ronde, en om 11,00 uur begint het elke dag te dooien, met andere woorden, hoe laat zullen ze ons van het ijs halen?

Vrijdag 4 februari om 4.45 uur loopt de wekker af, de stortbak van het toilet maakt dikke overuren.

Om 05.30 uur naar het ontbijt, de spanning is te voelen, want hoe zal deze dag verlopen. Ja, en met Henny raad je het al, ook nu heeft hij zijn krantenartikel niet waar kunnen maken.

Om 06.30 uur arriveerden we bij het hotel van Hans en Lucie die buiten al op ons stonden te wachten. Om precies 07.00 uur kwamen de ruim 1700 schaatsers, na elkaar in het half duister succes toegewenst te hebben, langzaam op gang. Tijdens de tocht kregen we te horen dat het de afgelopen nacht toch 10 tot 13 graden gevoren had en dat het voor het eerst die week de hele dag zou blijven vriezen. Afgesproken was dat, net als voorgaande jaren, iedereen zijn eigen toertocht zou schaatsen om zodoende niet elkaar over de kop te jagen. Onder prachtige weersomstandigheden werd door de 5 schaatsers de 200 km afgewerkt. De verzorging door Hans en de dames was perfect, toch speelden ook hier wel enkele zenuwen, want om als een haas naar de winkel te rennen om er bananen bij te halen terwijl er nog 12 in de tas zitten spreekt voor zich.

Zo kan het gebeuren dat wanneer ze koffie gaan drinken ze een banaan eten in plaats van een heerlijke Oostenrijkse koek.

Onze leermeesters waren natuurlijk ook de hele dag op het ijs aanwezig om ons aan te moedigen. Ze schaatsten zelf menig rondje met ons mee. Om 12.00 uur hadden Frank Slutter en Frank Molenaar er al 120 km op zitten, Henny en Jan om 12.20 uur en Bernard om 12.35 uur. Allemaal veel sneller dan ze in voorgaande jaren hadden gedaan.

Henny, die voor de eerste keer mee deed had voor de tocht enkele schema's opgevraagd, maar heeft die halverwege overboord gegooid, omdat ze toch niet klopten. Hij genoot van elke ronde.

Na 8 uur en 42 minuten komen Frank en Frank juichend over de streep, na 9 uur en 14 minuten Henny en Jan en na 9 uur en 34 minuten Bernard, die na 199 km en 990 meter niet te zijn gevallen voor de camera van SBS6 toch nog even een driedubbele Rietberger met dubbele schroef maakt en languit op het ijs terechtkomt, en daarna direct voor de camera de groeten doet aan Elly, Dave en Diane.

In de wandelgangen zegt men dat Linda de Mol voor haar programma "de leukste thuis" er al vele duizenden guldens voor heeft geboden om deze kunstschaatser te mogen uitzenden.

Wanneer iedereen de schaatsen uit heeft en de skibroeken en warme jassen aan heeft, wacht ons nog een verrassing. Hans en Lucie trakteren ons op het ijs op een fles champagne op onze overwinning. Frank Molenaar opent de fles op professionele wijze en iedereen inclusief onze leermeesters nemen een slok op deze geweldige dag.

Zaterdag 5 februari is iedereen alweer op 07.30 op. Links en rechts zijn er wel wat pijntjes maar in overleg wordt er toch besloten door Frank Slutter, Henny en Jan om tijdens de wedstrijd van vandaag te gaan schaatsen omdat de benen het alweer toelaten. Henny staat fris en vrolijk op het ijs, we hebben hierbij onze vraagtekens!. Tevens is er met Hans afgesproken dat nu hij hier is toch ook op de Weissensee geschaatst moet hebben.

Op het ijs aangekomen hebben de westrijdrijders er al 80 km op zitten. Met een gemiddelde snelheid van ruim 39 km per uur vliegen ze bijna over het ijs, en onze bewondering is groot. Na de wedstrijd gaan Hans en Lucie weer richting Ulft. Door iedereen worden onze speciale supporters bedankt. Zelf hadden ze deze 3 dagen voor geen goud willen missen en vinden de lange reis het dik waard.

's Avonds om 22.00 uur vertrekken ook wij met de bus naar huis. Na wederom een prima reis komen we op zondagmorgen om 10.30 uur in Varsselder aan, waar Elly van Bernard een voortreffelijk ontbijt heeft klaarstaan voor ons allemaal.

Bij thuiskomst komen Lucie en Jan er achter dat ze de pyjama's in Oostenrijk onder de kussens hebben laten liggen. Direct wordt besloten om ze volgend jaar op te halen, zodat deze geweldige vakantie voor ons alweer vast staat.

Onze sponsors "Bouwbedrijf Ketelaar" en "Tweewielercentrum Mekers" willen we hartelijk bedanken en veel succes wensen met alle Oostenrijkse opdrachten.

Tot slot wil ik namens ons allemaal iedereen bedanken voor het medeleven en de felicitaties.

Jan.